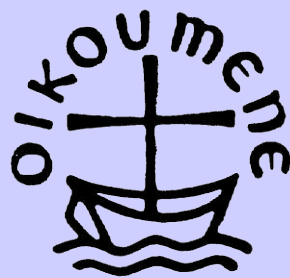


„Az Úr közel!”



A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2024. október

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:

<http://meot.hu/dokumentumok/2024akt/2024-MEOT-eves-program.pdf>.

- Október 1-31.: [Október a Reformáció Hónapja \(ORH\)](#)
- Október 1. kedd 15.30: Elnökségi ülés
- Október 1. kedd 18.00: ORH nyitó istentisztelet. Igé hirdető: Kondor Péter. (Kálvin téri református templom)
- Október 5. szombat 10⁰⁰-15⁰⁰: [Területi Női Találkozó](#) (Mezőberény)
- Október 13. vasárnap: [Ökumenikus Missziói Nap](#). Igé hirdető: Dr. Fekete Károly. (Békéscsaba)
- Október 20. vasárnap 17.00: [Reformáció Gálaest](#). Előadó: Grecsó Krisztián. (Uránia Nemzeti Filmszínház)
- Október 22. kedd 9.30: Theológiai Szemle Szerkesztőbizottsági ülés
- Október 27. vasárnap 10.30: [Reformációi ünnepi záró istentisztelet](#). Igé hirdető: Földesi Tamás. (Magyarországi Metodista Egyház Központja)
- Október 31. kedd 17.00: [Reformációi Megemlékezés](#). Előadó: Serafin József. (Reformáció Park: Fásor/Bajza u. sarok)
- November 4. hétfő 11.00: Elnökségi ülés
- November 13. szerda 12.30: Missziói és Evangelizációs Bizottsági ülés

Veríték

Úgy láttalak
mint násfát kaszás lét-tusába,
bozontos mellen, szétzilálva.

Úgy láttalak
ha jöttek munka-oldó esték,
mint a fáradtság élő testét.

Úgy láttalak
mint csöppnyi kint a földre hullva,
a mindenségben elsimulva.

Úgy láttalak
mint poros akták, munka-zárkák
füledt legében fénysugárkát.

Úgy láttalak
mint napban éledő remények
ha jönnek: hé-hahó, nagy élet!

Úgy láttalak
munkáskarján, kohós csatáknál,
hogy mély koromba medret ástál.

Úgy láttalak
mint alélt, pergő sárga gyöngyöt,
vágy sírján lemondás-göröngyöt.

Weöres Sándor

Hírlevelünkbe az október havi áhítatot

Óvári Róbert

a Magyar Pünkösdi Egyház alelnöke

írta



Örömmel szolgálni!

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel...” (Zsolt 100,2.)



Megkezdődött az új iskolai tanév. Ennek kapcsán nemrég beszélgettem egy régi tanár ismerősömmel. A helyzetjelentő mondatát nem idézem szó szerint, de a finomított változat szerint is elege van az egész mai oktatási rendszerből, állapotból. A valamikor lelkes, elszánt, elkötelezett pedagógus mostani nyilatkozatából az elkedvetlenedés, kiégés látszata messziről füstöl, vagy inkább lángol. Baja van a gyerekekkel, az iskolavezetéssel, az oktatási törvények folyamatos módosítgatásával. Szóval igazán semmi kedve nincs a tanításhoz. El lehet képzelni, milyen órákat tarthat az a pedagógus, aki jobban várja az óra végét, mint a diákok. Ez juttatta eszembe a mi

lelki, szolgálati hozzáállásunkat is. Amikor fogadalmat tettünk az Úrnak, még emberek előtt is nyilvánosan, hogy neki fogunk szolgálni, örömmel, lelkesen, odaszántan, elkötelezetten, és ezt tényleg biztos őszinte szívvel tettük, nem gondoltunk minden részletre. Például a „diákokra, mint egyháztagokra, egyházügyi törvénymódosításokra stb.” Az Úrnak még szolgálnánk örömmel, de itt vannak ezek a drága testvérek, akik úgy tűnik, értetlenek, engedetlenek. Többen szeretik az állandóságot, kiszámíthatóságot, megszokottságot. A mai Eklézsiában is ez csak egy múló álom, inkább a folyamatos változás, alkalmazkodóképesség, ami előtérbe kerül. Tulajdonképpen mit jelent szolgálni az Urat?

„Szolgák! Félelemmel és rettegéssel engedelmeskedjétek földi uraitoknak, olyan tiszta szívvel, mint Krisztusnak. Ne látszatra szolgáljatok, mintha embereknek akarnátok tetszeni, hanem Krisztus szolgálaként cselekedjétek Isten akaratát: lélekből, jóakarattal szolgáljatok, mint az Úrnak, és nem mint embereknek, mert tudjátok, hogy ha valaki valami jót tesz, visszakapja az Úrtól, akár szolgál, akár szabad.” (Ef 6,5-8.)

Az Efezusi levélben Pál apostolon keresztül elég egyértelmű szolgálati hozzáállást vázol az ige elénk. Gondolom, azért ad az Úr szülőket, tanárokat, főnököket, elöljárókat, hogy rajtuk keresztül gyakorolhassuk „az örömmel való szolgálatot”. Ha az említett személyek felé tudunk nem csak látszatra szolgálni, hanem mintha Krisztusnak szolgálnánk, lélekből, jóakarattal, akkor már meg is valósul a Krisztusnak való örömmel teljes szolgálat, mert természetünké, jellemünké válik ez a hozzáállás. Szóval szolgáljunk az Úrnak örömmel, akár emberek képében is jelenik meg!

Kell egy bátor ember!

„Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr mindenütt, amerre csak jársz.” (Józs 1,9.)

Minden, amit Isten alkot és csinál, amihez hozzányúl, az jó. Nincs benne hiba, kivetni való, tehát tökéletes. A Teremtés könyve 31. verse ezt kristálytisztán megfogalmazza: „*És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.*”

A teremtés után viszont az Úr kockáztat. Az ó- és újszövetségi történetírás szerint a tökéletes Teremtő és Fenntartó mégis keres egy embert, vagy embereket (pl. Mózes, Gedeon, Dávid, Pál apostol, vagy a kiválasztott zsidóság — vagy a jelen időben éppen engem, téged), hogy bölcs terveit, akaratát rajtuk keresztül hajtsa végre. Ez nagyon kockázatos, mert az ember olyan sokszor elront dolgokat! Érzelmek, okoskodás, vagy más emberek befolyása szerint hoz döntéseket. Munkáltatóként, ha előre tudom valakiről, hogy kockázatos lenne a tevékenysége a szervezetre, akkor nem veszem fel, nem kötök vele szerződést. Az Úr viszont kockáztat velem, veled, velünk! Nem csak bevesz a csapatba, nem csak feladattal bíz meg, hanem adoptál! Fiává fogad! Örökösévé tesz! Az Ő nevében járhatok el — akár lejárathatom a nevét.



Szóval Isten, ha kis, ha nagy dolgokat akar végrehajtani, ahhoz keres legalább egy bátor embert. Az a tudat, hogy az Úr velem van, nem hagy el, engem felbátorít. A bátorság elsősorban kezdeményezőképeség. A bátor ember hisz abban, hogy amit elkezd, azt be is tudja fejezni. Elkötelezett abban, hogy a feladatot nem csak elkezd a startnál, hanem szinte már látja magát a még láthatatlan célba is. Feltétlenül feltételezi, hogy a megoldásig el fog jutni! A stresszes, veszélyes, kockázatos helyzetek félelmet, bizonytalanságot váltanak ki bennünk. Sokszor pont ezek miatt riadunk vissza a kezdeményezéstől. Ha megvan bennünk a meggyőződés, hogy Istentől való az indíttatásunk, akkor sem leszünk mentesek a negatív érzésektől, de legyünk bátrak, induljunk, cselekedjünk!

Nagy vigasztalás és bátorítás Jézus mennybemenetel előtti utolsó mondatai, ami hitünk szerint nem csak azokra a tanítványokra vonatkozott, akik ezt ott hallgatták: „*...íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig.*” (Mt 28,20.) Gyűjtsünk ebből is bátorságot, és kezdjük vagy folytassuk azt, ami-re az Örökkévaló indít.

Bukás után van-e helyreállítás?

„A közöttetek levő presbitereket tehát kérem én, a presbitertárs és Krisztus szenvedéseinek tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: legeltessétek Isten közöttetek levő nyáját, ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkezésből, hanem készségesen, ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak. És amikor megjelenik a főpásztor, elnyeritek a dicsőség hervadhatatlan koszorúját.” (1Pt 5,1-4.)

Ki ez a Péter, aki ezt a bátorítást adja a presbitereknek?

- Lobbanékony, meggondolatlan (Málkus fülét levágja Jézus elfogatásakor).
- Nem az Úr szerint gondolkodó (Jézus saját haláláról beszélve, Péter reagálását egyenesen ördöginek mondja).
- Gyáva, hazug, Jézus tagadó (Jézus vallatásakor).

Péter apostolnak itt volt a szolgálati mélypontja.

Ma a környezetünkben, szolgatársaink között vannak olyanok, akikről lerántják a leplet. Ott vannak lepel nélkül szinte tényleg mezítelenül. A sajtó, a közvélemény ízekre szed, vájkál a múltban a jelenben, szinte nyilvánosan kivégez. Akik valamikor tökéletesnek tündek, szinte példaképek voltak, most a nyilvánosságra hozott cikkek szerint sátánfajzatok. Emberek vagyunk, vétkezünk. Van-e felállás, helyreállítás ebből? Péter apostolnak sikerült felállni a mélypontból. Ehhez a feltámadott Krisztus segítette: „*Miután ettek, így szólt Jézus Simon Péterhez: Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek? Ő pedig így felelt: Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged! Jézus ezt mondta neki: Legeltesd az én bárányai-*

mat! Másodszor is megkérdezte: Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem? Ő ismét így válaszolt: Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged. Jézus erre ezt mondta neki: Őrizd az én juhaimat! Harmadszor is szólt hozzá: Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem? Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte tőle: Szeretsz-e engem? Ezért ezt mondta neki: Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged. Jézus ezt mondta neki: Legeltesd az én juhaimat!” (Jn 21,15-17.)



Természetesen ehhez kellett egy őszinte bűnbánat. Hitem és Bibliaismeretem szerint az Úrnak van hatalma minden bűnt megbocsátani, de ha a bűneiben megbukott ember továbbra is tagadó, hazudozó, keményszívű marad, akkor ott nincs megbánás, nincs beismerés, nincs alázat. Enélkül Péter sem tudott volna később apostoli munkában vezető lenni. Ma azt látom, hogy a szolgálók bűnbeesését nem követi őszinte megbánás. Hiányzik az a lelkület, ami a parázna és gyilkos Dávid királyban is meg volt. Erről olvashatunk a bűnbánat és megújulás zsoltárában: „Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal! Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkeimtől tisztíts meg engem! Mert tudom, hogy hűtlen voltam,

és vétkeim mindig előttem van. Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz. Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted. [...] Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem! Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem! Vidámíts meg újra szabadításoddal, támogass, hogy lelkem készséges legyen, hogy taníthassam utaidra a hűtleneket, és a vétkesek megtérjenek hozzád. Ments meg, mert vért ontottam, ó, Isten, szabadító Istenem! És igazságodat ujjongva hirdeti nyelvem.” (Zsolt 51,3-6.12-16.)

Kerüljük a bűnt és tegyünk jót, de ha elesünk is van őszinte bűnbánattal helyreállítás, megbocsátás. Élünk vele!

Asztali kenyér és morzsák

„Jézus azután elment onnan, és visszavonult Tírusz és Szidón vidékére. És ekkor egy kánaáni asszony, aki arról a környékről jött, így kiáltozott: Uram, Dávid Fia! Könyörülj rajtam! Leányomat kegyetlenül gyötri a gonosz lélek! Jézus azonban nem válaszolt neki egy szót sem. Erre odamentek hozzá a tanítványai, és kérték: Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik. De ő így felelt: Én nem küldettem máshoz, csak Izráel házának elvesztett juhaihoz. Az asszony pedig odaérve leborult előtte, és ezt mondta: Uram, segíts rajtam! Jézus erre így válaszolt: Nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak. Az asszony azonban így felelt: Úgy van, Uram! De hiszen a kutyák is esznek a morzsákból, amelyek gazdájuk asztaláról lehullanak. Ekkor így szólt hozzá Jézus: Asszony, nagy a te hited, legyen úgy, amint kívánod! És meggyógyult a leánya még abban az órában.” (Mt 15,21-28.)

Egy asszony nagy bajban van, szeretne szabadulást a lányának. Szerintem mi is mindent megtennénk a saját gyermekünk gyógyulásáért. De most szeretném kicsit kibővíteni a kört a családon kívülre. A hivatásunkra, a gyülekezetünkre, a szolgálatunkra vagy a látásunkra, amit az Úrtól vettünk. A felsorolt helyek, helyzetek során is előfordulnak akadályok, kihívások, hibák, hiányok, amire szeretnénk megoldást. Kihez mehetnék, ha nem az Úrhoz! A kánaáni asszony is ezt tette, de először elutasítást kapott. Ha nem ismerném a történetet, azt gondolnám, az asszony megsértődve elment és másoknak becsmérelte a híres Gyógyítót, mert nem foglalkozott vele, pedig hite szerint megtehetette volna. Eszembe jut az a dicsőséges helyzet, hogy nagyon jól megy a szekér, szépen alakul az Úr munkája, a vak is látja az áldást rajtunk. Kérjük az Urat és cselekszik. Olajozottan megy minden, ahogy a régiektől hallottam. Egyszer csak elzárják a csapot, mármint a mennyeit. Hirtelen ez nagyon furcsa, nem ezt szoktuk meg. Nem válaszol az Úr. Nem pozitív dolgok történnek, hanem éppen negatívak. Nem értjük, hogy mit rontottunk el? Imádkozunk, böjtölünk és nincs megoldás. Igazságtalan támadás ér bennünket, pedig úgy látjuk nem érdemeljük meg. Az Úr nem ezt ígerte nekünk, forgatjuk a gondolatunkban. Ekkor megsér-

tődhetnénk (persze nem jogosan), de a bibliai kánaáni asszony sem ezt tette, pedig szinte lekutyázták. Kitarzott és bátran kért, ha csak morzsát is, de azt biztosan tudta, hogy az Úrtól jön a megoldás. A hite, kitartása eredményt hozott, lányát megszabadította az Úr a gonosz fogságából.

Jakab levele kis betekintést enged a kísértésbe, szenvedésbe, hogy mi a haszna: „Teljes örömmel tartásotok, testvéreim, amikor különféle kísértésekbe estek, tudva, hogy hitetek próbája állhatatosságot eredményez. Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedeteket, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül.” (Jk 1,2-4.) ... „Vegyetek példát, testvéreim, a szenvedésben és a türelemben a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak. Íme, boldognak mondjuk azokat, akik tűrni tudtak a szenvedésekben. Jóbb állhatatosságáról hallottatok, és láttatok, hogyan intézte a sorsát az Úr; mert igen irgalmas és könyörületes az Úr.” (Jk 5,10-11.)



Örülni szeretünk, szenvedni nem. Inkább a gyors megoldásokat kedveljük, mint a hosszútávúval, állhatatossággal kivárni, míg hullik valami morzsa az asztról. Jakab is megemlíti Jóbot. Neki is a legnagyobb kihívás az volt, hogy nem szólt hozzá az Úr. Nem kapott választ a kérdéseire. Nem ezt szokta meg. Eddig nem így történtek a dolgok. Eddig tudása, hite, bölcsessége, vagyona, rangja szerint előjáró volt, mindenki tisztelte. Egyszer csak hirtelen minden elvétetett. Jóbb válasza: „az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Ő neve”. Nekem sajnos nem megy így a szívemből jövő megfogalmazás, amikor valami olyan tűnik el, amit eddig áldásként megszoktam. Amikor nem olajozottan megy az, ami eddig úgy ment. Nehezen tudom teljes örömmel tartani a megpróbáltatásokat, az igazságtalan bántásokat, a hiányokat. Nem könnyű, amikor korábban az asztalnál kenyeret ettünk, most meg az asztal alatt morzsák után kell vágyakozni. Az ígéret szerint „minden a javunkra van”, tehát olvassuk el újból Jakab levelének első és ötödik részét és higgyük el, hogy mindezek hasznos hitpróbák a számunkra!

Mit hagyott ránk örökségül a reformáció?

Október a reformáció hónapja



A reformáció nemcsak azt jelenti, hogy ránk bízott valami, hanem azt is, hogy mi vagyunk rábízva valakire — fogalmazott igehirdetésében KONDOR PÉTER evangélikus püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa alelnöke kedden Budapesten, a Kálvin téri református templomban. Az Október a reformáció hónapja programsorozat nyitó istentiszteletén jelen voltak a protestáns felekezetek képviselői, köztük STEINBACH JÓZSEF dunántúli püspök, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkesi elnöke.

Idén a rendezvénysorozat fő témáját a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa

(MEÖT) Máté evangéliumából választotta: „Légy türelemmel irántam...” (Mt 18,26b.).

KONDOR PÉTER igehirdetésének alapjaként az Apostolok cselekedetei 20. fejezetének 32. verse szolgált: „Most pedig Istenre bízzuk titeket és kegyelme igéjére, akinek van hatalma arra, hogy építsen és örökséget adjon a szentek közösségében.” (ApCsel 20,32.)

A püspök hangsúlyozta, hogy minden évben október 31-én elhangzik az, hogy mit hagyott ránk örökségül a reformáció, milyen kincseket szükséges nekünk napjainkban tovább vinni. Ez az íge azonban ép-

pen arra hívja fel a figyelmet, hogy minket bíztak rá valakire. Mint fogalmazott: a reformáció nemcsak azt jelenti, hogy ránk bízott valami, hanem azt is, hogy mi vagyunk rábízva valakire. KONDOR PÉTER elmondta: ahogy Pál apostol, amikor az efezusi gyülekezettől búcsúzott, rábízta őket az Úrra, úgy reformátor őseink is ugyanezt tették az egész egyházzal: újra rábízta egészen az Úr Istenre. Az evangélikus püspök emlékeztetett arra is, hogy akármennyi kegyelettel gondolunk a reformátorok áldott személyére — LUTHER MÁRTONRA, KÁLVIN JÁNOSRA és társaikra —, ünneplésünkkel, hálánkkal, dicséretmondásunkkal forduljunk az ő Uruk és a mi Urunk felé, akire mi is rábízattunk.



Az, hogy rábíz Istenre, azt jelenti, hogy rábíz, odaállít bennünket az ő kegyelme Igéje alá. Igen, éppen ez volt a reformáció lényege, hogy az egyház újra odakerült, odaállított az Isten kegyelmének az Igéje alá. Mintegy ráeszmélt arra, hogy milyen nagy kegyelem az, hogy Isten szól, beszél hozzánk — fogalmazott KONDOR PÉTER, aki szerint ez nem tekinthető természetesnek, mivel az, hogy ő észrevesz, lehajol hozzánk, az nagy kiváltság.



zsébet-Központi Református Kórus, a budavári evangélikus *Schütz Kórus*, a *Pünkösdi Zenei Misszió Égi Szólamok Kórusa*, a miskolci metodista *Esterházy Kórus*, valamint a *Baptista Egyház Központi Énekkara* adtak elő műveket.

„*Most pedig Istenre bízlak titeket és kegyelme igéjére.*” Azt jelenti ez, hogy minden remény-ségünknek, örömünknek, egész üdvösségünknek forrása, éltetője, táplálója az Isten kegyelméről szóló örömezet, az evangélium, a megfeszített és feltámadott Krisztusról szóló isteni beszéd. Ezért drága nekünk a *Bibliánk*, ezért volt a reformációnak minden országban legelső gondja a *Szentírás* lefordítása, Isten szavának a nemzet nyelvén való tolmácsolása. Ezért nem tudunk Ige nélkül élni — jelentette ki az evangélikus püspök.

Az igehirdetés előtt és zárásként protestáns kórusok és énekkarok szolgáltak. A *Pester-*

Fotó: Todoroff Lázár; forrás és további képek: <https://reformatus.hu/egyhaziunk/hirek/mit-hagyott-rank-oroksegul-a-reformacio/>

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket! Feliratkozni a következő linken is lehet: http://wg.meot.hu/form.php?f=4k37kk9kkk&fbclid=IwAR3Q085ehUYSqslVu4-kZOlg_Zd9a5VQJ1hHHsU0KEoV0D2l38UyYA4xoPA.

Testvéri szeretettel:
„Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa

Október a Reformáció Hónapja 2024.

„Légy türelemmel irántam...” (Mt 18,26b)

Központi rendezvények programtervezete:

Megnyitó Ünnepség

Október 1-én kedden 18⁰⁰ órakor Budapesten, a Kálvin téri református templomban.
Zenés istentisztelet, a templom előtt rézfúvós zenével szolgál az
Egressy Béni Református Művészeti Szakgimnázium.
Igét hirdet és köszöntőt mond
Kondor Péter evangélikus püspök, MEÖT alelnök.
A liturgiában részt vesz a református, az evangélikus,
a baptista, a methodista és a pümkösi egyház egy-egy főpásztora.
A zenés istentiszteleten ezen egyházak gyülekezeti kórusai szolgálnak.

Területi Női Találkozó

Október 5-én, szombaton 10⁰⁰-15⁰⁰ óra között a Mezőberényi Evangélikus Gyülekezetnél
(Cím: 5650 Mezőberény, Kossuth tér 6.)
Nyitó igehirdetés: Lázárné Skorka Katalin evangélikus lelkész.
Panelbeszélgetés témája: *Türelemesen egy felgyorsult világban?! (Mt 18,26b).*
Ehhez bevezető gondolatokat tartanak:
Gerőfiné dr. Brebovszky Éva evangélikus lelkész és Szász Anna református lelkipásztor.
Köszöntő: Dr. Fischl Vilmos, az Ökumenikus Tanács főttkára.
Záró úrvacsorai istentisztelet: P. Tóthné Szakács Zita református lelkipásztor,
a vendégfogadó egyházközösségek lelkészeinek szolgálatával.

Békéscsabai Ökumenikus Missziói Nap

Október 13-án, vasárnap 17⁰⁰ órakor a Békéscsabai Evangélikus Nagytemplomban
(Cím: 5600 Békéscsaba, Szeberényi tér 1.)
a Reformáció Hónap részeként ökumenikus istentiszteletet tartunk, melyen
igét hirdet Dr. Fekete Károly református püspök.
A MEÖT tagegyházak missziói bizottságának lelkészei is szolgálnak az istentiszteleten.

Reformáció Gálaest

Október 20-án, vasárnap Budapesten 17⁰⁰ órakor az **Uránia Nemzeti Filmszínházban.**
(Cím: 1088 Budapest, Rákóczi út 21.)
A Gálaest házigazdája: Bényi Ildikó.
A gazdag zenei programot
a Lutheránia Énekkar, a Baptista Teológiai Akadémia Kórusa,
valamint a gimnázium énekkara biztosítja.
A bemutakozó iskola a Gödöllői Református Líceum Gimnázium lesz.
Köszöntőt mond Steinbach József református püspök, az Ökumenikus Tanács elnöke.
Ünnepi előadó: Grecsó Krisztián.
Előadásának címe: *Hit és művészet*
Rát Mátyás-díj átadása – Protestáns Újságírók Szövetsége.

Reformációi Istentisztelet

Október 27-én, vasárnap 10³⁰-kor a Magyarországi Methodista Egyház Központjában.
(Cím: 1032 Budapest, Kiscelli u. 73.)
Igét hirdet: Földesi Tamás pümkösi egyházelnök.
Az úrvacsorás istentisztelet liturgiájában az Ökumenikus Tanács
tagegyházainak főpásztorai szolgálnak.
A zenei szolgálatot a helyi gyülekezet énekkara biztosítja.

Reformációi Megemlékezés

Október 31-én, csütörtökön 17⁰⁰ órakor lesz Budapesten, a **Reformáció Parkban.**
Ünnepi beszéd elmondására Serafin József,
a Baptista Szociális Módszertan vezetője kapott felkérést.
Imádságot mond: Steinbach József, az Ökumenikus Tanács elnöke.
Közreműködik a Főti Baptista Fúvóska.
A megjelent egyházi vezetők áldást mondanak.

Ökumenikus imahét a keresztény egységért
"Hiszed-e ezt?" (Jn II,26b)



Országos nyitóistentisztelet
a
Deák téri evangélikus templomban
(1052 Budapest, Deák Ferenc tér 4.)

Szentbeszédet mond:
Dr. Erdő Péter
bíboros



Igét hirdet:
Steinbach József
református püspök

2025. január 19.
vasárnap
18 óra